

Sygn. akt IV CSK 166/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku T. G.
przy uczestnictwie I. D. M. , S. P. , D. G. , A. B. , J. P. i M. P. Ł.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 1 października 2015 r., sygn. akt IX Ca (...),

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki I. D. M.
kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca T. G. wniósł o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w O. z dnia 1 października 2015 r., argumentując, że w sprawie „istnieje potrzeba wykładni art. 926 k.c. jak i art. 941 - 958 k.c. zawierających postanowienia dotyczące testamentu a budzące poważne wątpliwości, polegające na niejednoznacznych kryteriach uznawania ważności dokumentu pozostawionego przez zmarłego za prawidłowo sporządzony testament, przy założeniu, że oświadczenie spełnia wymogi określone w art. 949 § 1 k.c. oraz nie zachodzą przesłanki negatywne z art. 945 k.c. Zdaniem wnioskodawcy brak jest jednolitej i jasnej wykładni sądów powszechnych w odniesieniu do niezbędnego składnika testamentu jakim jest wola testowania (*animus testandi*) czego przykładem są orzeczenia Sądu Najwyższego (...). Brak jednolitej wykładni konkretyzującej uznanie bądź nie oświadczenia składanego przez spadkodawcę jako złożonego z wolą testowania prowadzi do wydawania orzeczeń nie uwzględniających rzeczywistej woli spadkodawcy i prowadzących do modyfikacji treści pozostawionych oświadczeń.”

W odpowiedzi na skargę uczestniczka postępowania I. D. M. wniosła o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania lub o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący nieskutecznie powołał się na przyczynę przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Wykazanie, że w sprawie istnieje potrzeba wykładni określonych przepisów prawa wymaga, poza ich wskazaniem, przedstawienia właściwej argumentacji prawnej przekonującej o tym,

że wykładnia ta budzi rzeczywiste i poważne wątpliwości bądź wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów. Przez rozbieżność w orzecznictwie rozumie się istnienie zróżnicowanych albo sprzecznych rozstrzygnięć w sprawach o takich samych lub bardzo zbliżonych stanach faktycznych, w których zastosowano te same przepisy, wyłożone lub zastosowane w sposób prowadzący do odmiennych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2015 r., III CSK 59/15, OSNC 2016 nr 2, poz. 29). W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi, opartego na tej przyczynie, nie jest wystarczające wymienienie danych (dat, sygnatur) spraw, któremu nie towarzyszy wykazanie, że rozbieżność pomiędzy tymi orzeczeniami rzeczywiście występuje, jest istotna i polega na odmienności rozstrzygnięć wydanych w tych samych lub podobnych okolicznościach faktycznych.

W uzasadnieniu wniosku skarżący poprzestał na podaniu danych trzech spraw, bez przeprowadzenia opartego na nich wywodu mającego przekonać o wystąpieniu rozbieżności w przedstawionym rozumieniu. Skarżący w istocie oczekuje uogólnionego rozwiązania kwestii, która każdorazowo wymaga przeprowadzenia oceny skonkretyzowanych okoliczności faktycznych danej sprawy. Ponadto, znaczna część wymienionych przez skarżącego przepisów mających wymagać wykładni, nie tylko nie dotyczy bezpośrednio poruszanej w skardze kwestii woli testowania, ale nie została objęta podstawami skargi, co powoduje, że nawet ewentualne problemy z ich wykładnią nie mogłyby uzasadniać przyjęcia skargi do rozpoznania.

Nie stwierdziwszy przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto stosownie do art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

